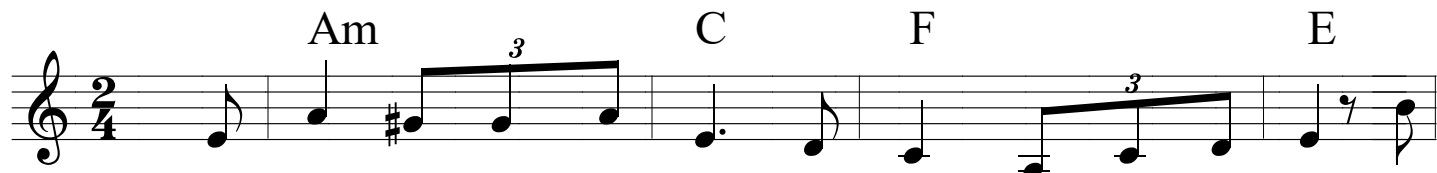

Tôi Đã Nhìn Và Tôi Đã Thấy

Lm. Nguyễn Duy
Hòa âm: Đ.C.H

1. Vì tôi là một con người, con người chẳng quen gian dối. Nên
2. Ngày nao trời hồng nắng hạ quanh mình là mây trắng xóa. Trên
3. Chiều nay thì thầm với Ngài câu chuyện đời con tê tái. Ra
4. Ngài ơi! Ngày lại qua ngày con nhìn và con đã thấy. Yêu

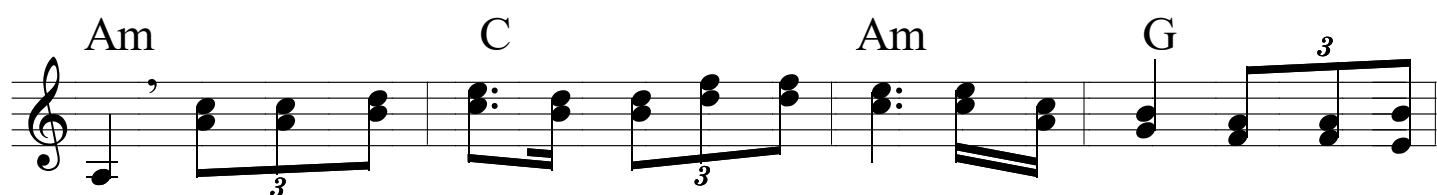
tôi đã tin đời, đã tin người không chút đắn đo. Như
tay gió chan hòa bước bên đời bao nỗi thiết tha. Con
đi thấy yêu đời để bây giờ chỉ có đắng cay. Trên
thường phải chấp nhận kiếp đau buồn giăng mắc khắp nơi. Nhưng

xưa Chúa ra đời đem thân hiến cho người nhưng đời đã đáp
luôn vẫn nghĩ rằng cuộc đời rất tươi hồng nên nào con tiếc
kia thánh giá Ngài cô đơn giữa giáo đường hai lòng như chấp
con đã theo Ngài, nhưng con đã tin Ngài con phải vui chấp

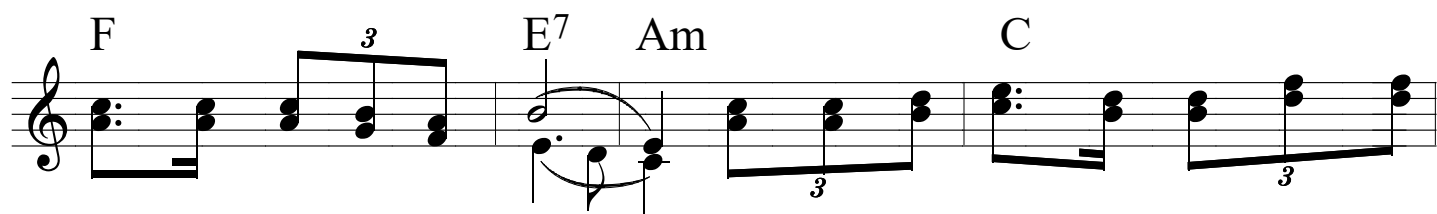
lại. Ân tình là cây thánh giá tôi nay đâu khác chi
 gì. Cho người trọn tình yêu mới mong sao đem những nụ
 lại. Muôn trùng niềm đau đã thấm hai vai in dấu thập
 nhận. Cho người niềm tin yêu đó không mong ơn nghĩa trả

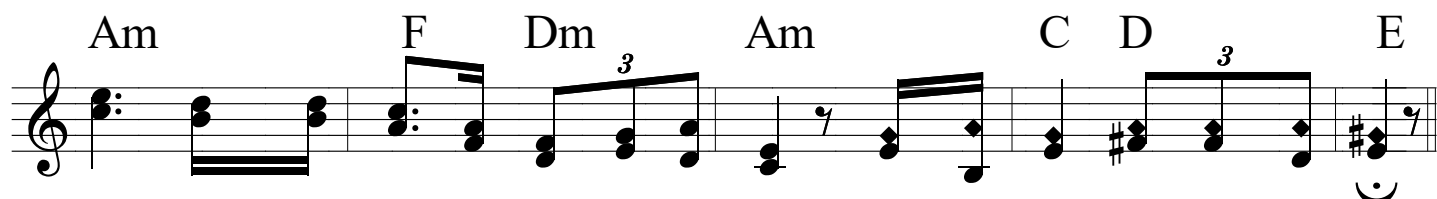
Ngài. Dù đời gian dối, dù đời có dối gian có phũ phàng, dù đời cay
 cười.

tự.

lại.

đắng xé nát tâm tôi hoài. Một lòng tin Chúa một lòng mến Chúa

thôi Chúa, Chúa ơi! khi đời con có Ngài 1. con sẽ quên giá buốt trần ai.

2. bao niềm vui sẽ đến ủi an.

3. cây thập tự sẽ hết nặng thôi.

4. con vững tin ngược mắt mà đi.